

Alpine-pienoismalleja väliltä 1953–1977, eli *Rédélé Spéciale* - A110.

Teksti ja kuvat: **Kari Kitti**

Kun aloitin tekemään tätä Alpine-pienoismallitarinaa, en oikein tiennyt mihin puuhan ryhdyin. Alpinen alkutaivalhan on lievästi sanottuna hieman monimuotoinen, onneksi tämä on pienoismallipalsta, eikä kaiken kattava tietoteos. Se täydellinen historia löytyy Juha Moision kirjoittamana tämän lehden numerosta 1/1997. Myös Markku Rantanen on kerhon nettisivulla Kuukauden auto-palstallaan / toukokuu / 2008 esitellyt Alpine A106:n pienoismalleja, joten jätetään 106 kokonaan väliin tällä kerralla.

Tutkittuani Alpine-lehtiä ja kirjoja sekä monta tuntia (iltaa) nettisivuja aloin uskoa siihen vanhaan viisauteen, että tieto lisää tuskaa, ja koska eri tietolähteissä sama asia kerrotaan eri tavalla, niin siirretään savolaisittain vastuu oikeista vuosiluvuista yms. lukijalle. Kaikki artikkelin pienoismallit ovat kokoa 1/43.

Kuva 1. Sininen *Rédélé Spéciale* vuodelta 1953 on tavaltaan aivan ensimmäinen Jean Rédélé'n tekemä Alpine, vaikka alumiinisen korin valmistaja onkin Italialainen (?) Alemanno, ja piirtäjä ilmeisesti Michelotti. Tätä autoa ei esiinny edes kaikissa Alpine-historiikkeissa. Tietävästi juuri tällä autolla hän otti osaa mm. Dieppe ralliin 1953.

Auto oli amerikkalaisen Zark Reedin mielenkiinnon kohteena, ja sen pohjalta tehtiinkin jenkeissä The Marquis auto, mutta se on jo toinen juttu.

Autohan oli tehty 4CV:n pohjalle, joten pienoismallissakin on aivan oikein 4CV:n pohjalevy ja vanteet. Kyljissä olevat pienet A-logot ovat luultavasti juuri Alemanno koripajan, on ne sen verran erilaisia Alpine-logoon verrattuna. Muita merkkejä kuin pieni Renault teksti takaluukussa ei sitten autosta löydykään. Valmistaja Eligor, Ranska/Kiina.

Kuva 2. Tähän väliin kuuluisi siis A 106, mutta kun siitä siis on jo tarinaa kerhon nettisivulla, niin siirrytään suoraan **A 108 Cabriolettiin**. Tämä pieni sininen avoauto vuodelta 1960 on varustettu kangaskatolla, pienoismalliin kuuluu irrotettava "kova" rätkikatto, paketissa on mukana myös irrallinen viikattu kattopala, joten voi itse valita kumman kattoversion kiinnittää paikoilleen.

108 on ensimmäinen Dauphineen perustuva Alpine, moottorina tuttu 845 kuutiainen voimanpesä, myös Sämpylän vanha keskellä rekisterikilpeä oleva valo ja saman auton takavalot ylösalaisin käännettynä kuuluvat tähän

pienoismalliin. Vielä täytyy erikseen mainita pyörien kiinnitys/koriste (?) siipimuttereiden keskellä olevat pienet punaiset Renault-logot.

Auto kuuluu Ranskassa myytävään Renault Collection-sarjaan, valmistaja tekee myös ns. parempaa pienoismallia jota myydään mm. Renault-liikkeissä varaosanumerolla 7711420090. Siinä on kaksivärinen verhoilu istuimissa ja ovissa, myös kojetaulu, ohjauspyörä, vaihdekeppi, sisäpuoliset ovenkahvat ja käsijarrunkahva ovat saaneet lisäväriä pintaansa. Parempi mittaristo lisää eroja, tosin siitä kalliimmasta on jätetty pois ne vanteen logot ja lisävalot eivät ole keltaiset.

Mutta kun se parempi on väritään valkoinen, ja siten vaikeampi kuvattava halvalla digikameralla, niin valitsin sinisen auton esiteltäväksi. Valmistaja Norev, Ranska/Kiina.

Kuva 3. Valkoinen **A 108 Coupé 2+2** vuosimallia 1961 on jo aika eksoottisen näköinen ilmestys. Näitä peräpäin muotoja ei taida esiintyä missään muussa Alpinessa, muutenkin auto on taas täysin erilainen versio, moottori on nyt Dauphine Gordinista.

Kuvassa on näkyvissä samat punaiset Rellu-logot vanteen keskellä, sekä raotettavien takasivukuikunoiden avausnapit ja saranat.

Sisällä näkymättömissä on oikein hyvät penkit, kaksivärinen Dauphinen ohjauspyörä, myös verhoiluun kaikki suorat ja salmiakki-tikkaukset ovat hyvin mallinnettu. Kojetauluun kartanlukijan eteen on vielä värkätty Alpinen A-logo.

Taitaa jäädä selvittämättä mistä Rellu-mallista tämän auton takavalot ovat peräisin, veikkaisin vaikkapa värjättyjä Dauphinen etuvilkkuja. Valmistaja Universal Hobbies, Kiina.

Kuva 4. Marjapuuron värinen **GT 4** vm. 1963, on Meksikon DINA-Renault (Diesel Nacional, S.A.)-tehtaan valmistetta.

Virallinen nimi on kokonaisuudessaan **Din-alpin Coupé GT4 berlinette**, jossain päin maailmaa tunnetaan myös nimellä A110L sekä A110 1300 G. Näissä käytettiin jo Renault 8:n ja 8G:n tekniikkaa.

Pienoismallin erikoinen väritys jotenkin naisimmiesten suosiossa, olen tehnyt pientä galluppia asiasta koska mielestäni auto hirveän värinen.

Mutta oli nainen minkä ikäinen tahansa niin vastaus on aina: "aivan ihana". Tämähän malli on ns. kioskiauto, ja ihan hyvä sellainen. Autossa pieni outo nuoli-logo karttuvin oven edessä, kolmivärinen "puinen" ohjauspyörä ja jälleen hyvin mallinnetut verhoiluun tikkaukset. Valmistaja Eligor, Ranska / Kiina.

Kuva 5. Keltainen **A 108 Willys Interlagos** on puolestaan brasilialainen Alpine. Willys-Overland do Brasil valmisti tätä malli vuosina 1961–66 alle 800 kappaletta.

Pienoismalli kuuluu Hachetten Ranskassa julkaisemaan Alpine et Renault sportives-sarjaan, jossa on ilmestynyt tähän mennessä jo 32 kipaletta erilaisia Alpineita ja sportti-Relluja. Ja lisää on tulossa...huh huh, sanoo pienoismallien harrastajan lompakko.

Tämän sisustus on totisen yksivärinen, mutta ulkopuolella on kivasti yksityiskohtia, mm. hyvät ja tarkat Willys ja Interlagos tekstit perässä ja keulassa. Etupuskurin sisällä olevat vilkut on toteutettu maalilla, etupuskurien alla olevat kolme ilmanottokoloa eivät oikein näy kuvassa, mutta kiva kun nekin on huomioitu korin valumuotissa. Sitten olisi vielä Bulgariassa valmistettu Bulgaralpine, mutta onneksi siitä ei ole vielä tehty pienoismallia. Siis vielä... Valmistaja Eligor, Ranska / Kiina.

Kuva 6. Muovinen **A 110 1300** on tämän porukan vanhin pienoismalli, luultavasti se on tehty 1969.

Taitaa olla joku näppärä kaveri värkännyt tähän malliin kunnon remontin, konepelti (eikun konemuovi) ja tavarasäiliön kansi on itse tehtyjä ja maalattu mattamustalla.

Voi olla että kori ja pohjalevy ovat eriparia, Norev valmisti näitä kahta eri versiota, tässä on 1300:n pohjalevy ja 1600:n kori jossa on nuo pisarapeilit. Niin tai näin, auto on erittäin hyvin entisöity ja aika harvinainen.

Näitä sai ostaa Suomestakin 70-luvulla Autorexin varaosastakiltä, itsekin ostin elämäni ensimmäisen Renault pienoismallin (R4) Tipan kojetaulun koristeeksi korjaamon kassan ikkunan reunalta. Katso mainos kerhomme kotisivulta, arkisto/kuukaudenauto/toukokuu 2007. Valmistaja Norev, Ranska.

Kuva 7. Sininen kilpuri **A 110 1800** on Monte Carlo-rallin voittaja-auto vuodelta 1973, kuljettajina Jean Claude Andruet ja "Biche".

Tämä on hieman yksinkertaisempi pienoismalli, oikeastaan tehdas teki ensin yhden tavallisen 110:n ja muotoili / päivitti sitä aina tarpeen tullen. Monte Carlo versiossa on vaan sisälle laitettu turvakaaret ja teipit pintaan niin siinä meillä valmis ralliauto.

Näissä vähän vanhemmissa malleissahan on pienoisenä ongelmana niiden teippien kestävyys ja paikoillaan pysyminen, ei siis kannata liikaa pyyhkiä pölyjä näistä 90-luvun alkupuolen autoista. Tässä on vielä avattavat ovet, nykymalleista ne on jätetty pois luultavasti kustannus syistä.

Onhan tästä jo tullut yksityiskohtaisempiakin malleja markkinoille, mm. IXO:n auto on uudempaa tuotantoa. Valmistaja Solido, Ranska.

Kuva 8. Hyllyni ainoa **A 110:n** avopenoismalli on itse asiassa tehty tuosta edellisestä Solidon umpimallista, mallin pohjalevy on aivan samalla tekstiillä varustettu. Ovat vain sahanneet vanhasta valumuotista katon pois, tuulilasien kehystä on hieman tarvinnut muotoilla uudelleen, sekä tehdä kasaan viikattu kattopala sahaus jälkien peitoksi. Sisustusta ei ole tarvinnut muuttaa, sehän on samaa valua pohjalevyn kanssa. Kori on valettu ilmeisesti resinestä tai jostain muusta muoviseoksesta, nyt on siis pienoismalli ja oikea auto tehty vähän niin kuin samalla tyylillä.

Oikea auto, siis 1/1 kokoinen on vuodelta 1966, jolloin sitä tehtiin erään tietolähteen mukaan ainoastaan 27 kappaletta. Valmistaja Verem, Ranska.

Kuva 9. Valkoinen **A 110 1600 S Berlinette** on kilpailuissakin paljon käytetyn mallin katuversio, tekniikka oli kotoisin Renault 16TS:stä.

Berlinettehän on oikeastaan 110:n yleisnimi, ja siitä juontaa kaikki muut 110:n lisänimet ja versiot. Jos vielä sotketaan lisää nimisoppaa, niin kerrotaan että Berlinette-nimeä käytettiin jo myös 108:n ja GT4:n kohdalla.

No, tämä pienoismalli on erittäin hyvää tekoa, tietenkin se näkyy myös hinnassa, valitettavasti.

Yksityiskohtia siis löytyy, sisällä huomio kiinnittyy mm. mittaristoon josta erottaa kaikki viisi pyöreää mittaria viisareineen, sinivalkoinen Alpine-logo on ohjauspyörässä, "hattuhyllyn" salmiakki-verhoilu.

Ulkopuolella on hyvät erilliset tuulilasin pyyhkijät, tarkat Alpine-tekstit, kaikki ilmanottoaukot ovat hyvin mallinnettu sekä juuri oikeat vanteet joiden keskiöissä on sininen A-kirjain. Valmistaja Troféu, Portugali.

Kuva 10. Kaksivärinen punainen **A 110 1600 S** vuodelta 1971 on Team Aseptogylin tehdaskilpuri, tiimillä oli kolme samanlaista autoa joita ajamaan oli valittu kuusi nuorta naista, taisivat pärjätäkin ihan kohtalaisesti.

Autossa ei ole vielä kilpanumeroita vaan pienoismalli on tehty tiimin esittelykuvan perusteella, ja rekisterinumeroa myöten ihan hyvin.

Sisusta on jälleen pelkästään musta, mutta ulkopuolelta auto on oikea karamelli, mallissa on huomioitu lyhemmät etupuskurit lisävalojen takia, ja kerrankin moottorin ilmanottoaukot ovat todellakin oikeita aukkoja, eikä vain maalilla tehtyjä. Myös pohjapanssari on harvinaista herkkua näissä pienissä autoissa. Lisävalot ovat myös aivan oikean väriset eli keltaiset, ja myös sopivasti hieman sivuille suunnatut.

On se kiva katsella pienoismallitehtaan tarkkuutta kun löytää juuri sen kyseessä olevan auton kuvan ja voi kaikessa rauhassa vertailla yksityiskohtia. Samassa tiimissä ajoi myös suomalainen Marketta Oksala vuonna 1977 Monte Carlon rallin, ajokkina hänellä oli Alpine A310 V6. Valmistaja Eligor, Ranska/Kiina.

Kuva 11. Vaaleansininen **A 110 1800 S ryhmä 4**, kuljettajina Jean-Pierre Nicolas ja Vincent Laverne osallistui Monte Carlo-ralliin vuonna 1975. Tuohon aikaan sai vielä valita mistä lähdetään kisaamaan Monte, heillä aloituspaikka oli Agadir, Marokko. Moottorina näissä kilpureissa oli 163 heppainen Renault 17 Gordinin kone. Autossa on rajusti pullistetut "inflated fenders" lokasuojat jotta tosi leveä Gottin vanne, päällään vielä leveämpi Michelin-rengas mahtuisi edes jotenkin pyörimään.

Pienoismallissa raideväliä on levennetty levikepaloilla, kun oikeissa autoissa rakennettiin kuolemman vaan tosi leveät vanteet Gottin valikoimista. Näissä uusimmissa malleissa on teipit jotenkin "fotoetsattu" kiinni pintaan, joten auton ulkomuodon pitäisi säilyä paremmin.

Auton keulassa on näkyvissä ylemmäs nostettu jäähdyttäjän säleikkö, etulyhtyjen mustat heijastuksen poistoteipit, myös lasinpyyhkijöitä täytyy taas kehua. Noita levitettyjä lokasuojia on vieläkin saatavana uustuotantona, Ranskalainen Megaparts myy koko sarjan naurettavaan 267 euron 24 centin hintaan. Valmistaja Troféu, Portugali.

Kuva 12. Tummansininen **A 110 1600 SX** on viimeinen Alpinen A110-sarjan edustaja, sitä valmistettiin vuosina 1975–77 389 kpl.

Tähän vuosimalliin tuli muutoksia mm. etupuskuriin, uudet kulmikkaat kumikävyt saivat väliinsä suoran peltisen rekisterikilven kiinnitysalustan. Moottori ja muuta tekniikkaa otettiin nyt Renault 16 TX mallista. Jo aikaisemmassa mallissa (1600 SC) ovenkahvat olivat vaihtuneet nappimalliseksi ja kori sai pienen kolon takaikkunan ja konemuovin väliin.

Auto on muuten yksi harvoista A110:n pienoismalleista jossa on tämä oven aukausysteemi. Pohjalevyssä on alustaakin huomioitu, hieman ripustuksia ja moottoria on näkyvissä, sekä pakoputken päästä on viitsitty tehdä ontto. Takaikkunan kautta on näkyvissä kiinteä matka-arkku kiinnitysremmeineen ja se salmiakkitikkaus. Cosmic-vanteet sopivat tähänkin pienoismalliin loistavasti. Valmistaja delPrado, alkujaan Espanjalainen, nyt yleisurooppalainen monikansallinen yritys/Kiina.

